

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 10207/2022
18.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милован Ђурић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 110/22 од 09.03.2022. године, на седници одржаној 18.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 110/22 од 09.03.2022. године.

Образложење

Основни суд у Мионици, пресудом П2 62/21 од 01.12.2021. године, усвојио је тужбени захтев тужиле, тако што је обавезао туженог да на име доприноса за издржавање тужиле плаћа тужилци месечни износ од 30.000,00 динара, почев од 21.10.2020. године па убудуће, док обавеза издржавања по закону буде трајала и то најкасније до 07. у месецу за текући месец, с тим што ће доспеле месечне износе рата платити једнократно, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења (став први изреке). Констатовано је да се одлуком из става првог изреке пресуде мења одлука садржана у пресуди Основног суда у Мионици П2 11/2019 од 19.07.2019. године (став други изреке). Обавезао је туженог да исплати тужилци на име трошкова парничног поступка износ од 33.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења (став трећи изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж2 110/22 од 09.03.2022. године, одбио је као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Мионици П2 62/21 од 01.12.2021. године, у делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање тужиле плаћа месечни износ од 30.000,00 динара, почев од 21.10.2020. године па убудуће, док обавеза издржавања по закону буде трајала, с тим што ће доспеле месечне износе рата платити једнократно, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења, као и у ставу другом и трећем изреке (став први изреке). Преиначио је пресуду Основног суда у Мионици П2 62/21 од 01.12.2021. године, у преосталом делу става првог изреке, тако што је обавезао туженог да плаћа тужилци месечне износе издржавања до 07. у месецу за потраживање из претходног месеца, док је одбио захтев тужиле да плаћање доприноса

за издржавање буде до 07. у месецу за потраживање из текућег месеца (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је лично изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитујући дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 2. у вези члана 413. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 -УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), утврдио да ревизија изјављена од стране туженог ББ није дозвољена.

У ревизији је наведено да је подносилац ревизије ББ, ул. Ревизија садржи потпис подносиоца ревизије.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП, је прописано, да, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Одредбом члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП, да, ревизија је недозвољена ако ревизија није изјављена преко пуномоћника адвоката, изузев када је странка адвокат.

Према томе, како је тужени ББ лично изјавио ревизију, као ванредни правни лек, а не посредством пуномоћника, адвоката, односно није изјављена од стране лица из реда адвоката, то ревизија туженог ББ није дозвољена, на основу цитираних одредби члана 85. став 6. и 410. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**